

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie zażalenia Z.N.

wniosku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

z 12 stycznia 2026 r., sygn. akt II Kp 1068/25

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego
Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, sygn. akt sygn.
akt II Kp 1068/25 przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Pieszku**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku postanowieniem z 12 stycznia 2026 r., sygn. II Kp 1068/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Z.N., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadniając swój wniosek Sąd Rejonowy wskazał, że sprawa, dotyczy postępowania, które było prowadzone w przedmiocie zawiadomienia pokrzywdzonego o przekroczeniu uprawnień przez asesora tam. Sądu, który odrzucił zgłoszoną wiarygodność jak też w związku z

rozpoznaniem zażalenia przez sędziego II Wydziału Karnego oraz przekroczeniem uprawnień przez funkcjonariusza publicznego w osobie wiceprezesa Sądu Rejonowego Lublin -Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Lublin -Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie przyjmuje się, że do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Mając na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności, dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy, innemu niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu. Zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo. Pozostawienie sprawy w sądzie występującym z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. mogłoby wywołać w opinii publicznej pogląd co do braku obiektywizmu po stronie składu orzekającego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w części dyspozytywnej niższego postanowienia.

[WB]

[a.ł.]

